859/11

Den 17. januar 2011 blev i sag nr. 77.996:

xxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anset et anmeldt tyveri som et simpelt tyveri og ikke som et ran, røveri eller tricktyveri.

Det fremgår af sagen, at klageren den 24/11 2008 telefonisk anmeldte, at han og hans ægtefælle den 16/11 2008 var udsat for et tyveri i Spanien. Ved brev af 25/11 2008 sendte klageren sin skriftlige redegørelse for tyveriet til selskabet. Af brevet fremgår bl.a.:

> "Vi stopper ved et trafiklys. En rød bil af mærket HONDA kører op meget tæt på vores venstre side og pludselig - mens min bil endnu er stoppet - høres en meget kraftig lyd af udsivende luft. Så snart min bil sættes i gang, står det klart at dækket er fladt, og jeg holder ind til siden samtidig med, at jeg holder øje med den røde bil. Jeg beder min hustru om at notere nummeret (…). Den røde bil foretager en underlig manøvre fra højre side af gaden til venstre side, hvor den parkeres på højde med min bil. Der er tre personer i bilen. På det tidspunkt bliver vi klar over, at der er tale om en form for 'fælde', hvori indgår punkteringen af mit venstre bagdæk. Jeg beder den tredje passager i min bil - Sra. … - som er fra Valencia om at ringe til politiet. Politiet lover at være fremme i løbet af ca. 10 min. Da det er sket, tager jeg skridt til at skifte det ødelagte dæk med Sra. …'s og min kones hjælp. En person nærmer sig bilen under påskud af at ville hjælpe. Vi føler os truede og afslår - men han insisterer derefter kraftigt på, at vi holder meget ulovligt og bør flytte os omgående. Jeg beder manden forlade stedet, hvilket han gør. Umiddelbart efter bliver vi opmærksomme på at min hustrus taske - som lå på gulvet ved siden af førersædet dækket af en pude er forsvundet, og hun råber om hjælp. Kort tid senere ser vi den røde bil køre hastigt væk. Jeg ringer derefter til kortstop i Danmark for at stoppe min hustrus kreditkort som befandt sig i hendes taske sammen med andre genstande. Kort tid efter ankommer politiet, som hjælper med at skifte hjulet, og vi følger med på politistationen, hvor der afgives en erklæring som vedlagt."

Ved brev af 26/1 2009 meddelte selskabet, at det ydede forsikringsdækning for klagerens ægtefælles taske og for de genstande, der befandt sig i tasken, men at der i henhold til forsikringsbetingelserne ikke kunne udbetales erstatning for smykker og kontanter, idet selskabet betragtede hændelsen som et simpelt tyveri.

Klageren meddelte ved brev af 4/3 2009, at han var utilfreds med, at selskabet ikke ydede dækning for de stjålne smykker og kontanter, da der efter hans opfattelse var tale om røveri, ran eller tricktyveri.

Selskabet fastholdt ved brev af 1/4 2009 sin afgørelse og anførte bl.a.:

> "Af politirapporten fremgår det 'At da denne person var gået, lagde anmelderen mærke til at håndtasken som lå på passagersædet ved siden af førersædet, var forsvundet' Og af den vedlagte erklæring fra … fremgår 'At have set, at fru …, var i besiddelse af sin taske umiddelbart inden denne 3. person nærmede sig, idet hun tog sin mobiltelefon op fra tasken, for derefter at sætte tasken tilbage ind i bilen - at fru … straks opdagede, at tasken manglede og højt gjorde opmærksom på røveriet.
>
> Tyveriet opdages således ikke i gerningsøjeblikket og kan derfor ikke betragtes som ran."

Klageren har ved klage af 14/3 2010 indbragt afgørelsen for nævnet med påstand om fuld dækning for de stjålne smykker og kontanter og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Vi bliver udsat for en meget ubehagelig oplevelse i Valencia, hvor bilens baghjul forsætligt bliver punkteret, hvor vi derefter bliver forfulgt af en bil, som identificeres. Vi føler os truede og ringer med det samme - inden vi ved, hvad vi konkret bliver udsat for - til politiet med anmodning om øjeblikkelig hjælp. Min hustrus taske bliver efterfølgende stjålet. Den af os identificerede person anholdes senere og tiltales for flere forhold, deriblandt vores.
> …
> Selskabet henholder sig udelukkende til at tyveriet ikke blev opdaget i selveste gerningsøjeblikket, og derfor ikke kan betragtes som ran. Jeg bestrider, at begrebet 'gerningsøjeblik' kan fortolkes så snævert. Der kan ikke i al rimelighed ses bort fra de omstændigheder, hvorunder tyveriet fandt sted. Vi blev meget tidligt i handlingsforløbet klar over, at vi var genstand for en trussel. Vi gjorde, hvad vi kunne for at afværge faren ved at tilkalde hjælp fra politiet endda inden tyveriet finder sted, og hvor politiet efterkommer anmodningen prompte. Tyveriet opdages ydermere øjeblikkeligt, og der gøres anråb. Optrinnet ved bilen varer mindre end ét minut.
>
> Selskabet bestrider også, at der kan være tale om 'tricktyveri'.
>
> Jeg henviser iøvrigt til Ankenævnets kendelser, sagsnumrene: 75.600 (02.11.2009); 75.055 (15.06.2009); 74.118 (02.02.2009); 74.301 (01.12.2008); 71.863 (17.03.2008) & 67.940 (28.08.2006), som jeg mener understøtter min påstand om, at begrebet 'gerningsøjeblik' ikke kan fortolkes så snævert som Alm. Brand gør, og ikke helt og aldeles kan løsrives fra hændelsesforløbet.

…
Jeg har yderligere overfor selskabet gjort opmærksom på, at min police beskæftiger sig med problemet 'tricktyveri', hvilken betegnelse måske også kunne dække en sådan hændelse, men selskabet afviser dette med henvisning til at et tricktyveri skal finde sted på forsikringsstedet. Det er klart at Alm. Brand ligestiller forsikringssted med postadressen for forsikringspolicen. Mit synspunkt er, at hvis private ejendele, som befinder sig i den forsikredes bil kan dækkes af Indboforsikringen, når der foreligger tyveri, må jeg antage, at det er fordi bilen betragtes som en del af 'forsikringsstedet', når denne befinder sig uden for postadressen. I så fald burde hændelsen også kunne falde ind under betegnelsen 'tricktyveri'. Jeg har ikke kunnet finde en definition på begrebet 'forsikringsstedet' i de papirer, som jeg har fået tilsendt af Alm. Brand i forbindelse med tegningen af forsikringen, og jeg har følgende bedt mit forsikringsselskab oplyse mig om, hvor en sådan definition kan findes, men uden resultat."

Selskabet har over for nævnet ved brev af 20/4 2010 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Ved anmeldelsen af skaden, oplyser klageren, at der kører en bil op på siden af bilen, og bilens hjul bliver punkteret. Da klageren er ved at skifte hjulet, kommer der en bil med 3 personer i. Den ene person kommer hen til klageren og tilbyder, at han ville hjælpe.

Til politiet har klageren oplyst, at den fremmede kom hen, for at oplyse dem om, at de ikke kunne holde der og skifte dæk. Det var bedre, at klageren tog hen til benzintanken.

Ved anmeldelsen stiller selskabet blandt andet spørgsmålet:
Hvornår opdager du tyveriet?

Hertil svarer klageren:
Da skadevolder er kørt fra stedet.

Til politiet har klageren blandt andet oplyst,
... at da denne person var gået, lagde anmelderen mærke til at håndtasken som lå på passagersædet ved siden af førersædet, var forsvundet.

Selskabet har erstattet tyveriet som simpelt tyveri fra bil, jf. betingelsernes dækningsskema, kolonne D.

Her fremgår det, at tyveri fra biler, hvor der ikke kan konstateres voldeligt opbrud, ikke er dækket. Smykker og kontanter erstattes ikke ved simpelt tyveri.

Da klageren, dennes hustru samt deres medrejsende har opholdt sig omkring / ved bilen, er tyveriet dækket som simpelt tyveri, hvilket er jf. Nævnet tidligere praksis.
…
Klageren mener, at der er anvendt vold mod deres bil og dette kan betragtes som røveri.

I den forbindelse skal vi henvise til bogen 'Familieforsikring' 4. udgave, fremgår det på side 207

Hvad, der forstås ved vold, er ikke nærmere defineret i teksten. Her må der derfor hentes hjælp i strafferetten - i dette tilfælde i Straffelovens § 244. Vold efter denne bestemmelse udtrykkes i lovkommentaren som 'et ikke helt ubetydeligt indgreb mod en andens legeme, iværksat ved midler som slag, skub, førergreb, benspænd, kast med genstande og lignende'.

Der skal være anvendt en fysisk aggression over for offerets krop i form af skub, slag eller et kraftigt ryk...

Jf. ovennævnte mener selskabet ikke, at der har været anvendt vold, hvorfor tyveriet ikke kan betragtes som røveri, jf. de gældende betingelser.

Selskabet mener ligeledes ikke, er der tale om ran.

Ud fra klagerens forklaring til selskabet samt til politiet, har klageren ikke set tyveriet eller set gerningsmanden være i besiddelse af tasken.

Med hensyn til 'særlige omstændigheder' har nævnet i tidligere kendelser beskrevet dette som *at 'klageren har bemærket omstændighederne, hvorunder tyveriet blev begået og straks i tilslutning hertil foretaget nærmere undersøgelser og konstateret tyveriet'.* Da klageren i den konkrete sag efter vores opfattelse hverken har bemærket

- selve tyveriet
- har set den fremmede mand være i besiddelse af tasken
- konstateret at tasken manglende, inden den fremmede mand var væk
- særlige omstændigheder ved mødet med den fremmede

kan tyveriet ikke karakteriseres som ran.

I den forbindelse skal selskabet henvise til Nævnets tidligere kendelse nr. 67.736 - bilag …

Selskabet har udvidet klagerens forsikring, til at omfatte tricktyveri fra forsikringsstedet. I policen under særlige forhold og klausuler fremgår det blandt andet
Tricktyveri, selv om tyveriet ikke kan betragtes som et indbrudstyveri. Ved tricktyveri forstås et tyveri, begået af en eller flere for sikrede ukendte personer, som - under dække af behov for hjælp eller andet falsk påskud - tiltvinger sig eller uden sikredes accept og/eller billigelse skaffer sig adgang til forsikringsstedet. Tyveri begået af personer, som - under opgivelse af falsk stillingsbetegnelse som yndighedspersoner eller offentligt visiteret plejehjælp - skaffer sig adgang til forsikringsstedet, betragtes også som tricktyveri.

Forsikringsstedet betragtes som klagerens helårsbolig.
…
I det anmeldte tilfælde, er der ikke sket et tricktyveri fra forsikringsstedet, hvorfor tricktyveriet ikke er dækket under den udvidet dækning."

Hertil har klageren i brev af 4/5 2010 til nævnet bl.a. bemærket:

"Jeg har følgende bemærkninger:
…
2. Konklusionen anfører ligeledes: 'Da den fremmede er kørt væk, opdager klageren, at håndtasken, som var placeret på passagersædet, er forsvundet.'

Den fremmede kørte ikke væk, således som det påstås. Det er ikke først efter, at den fremmede er kørt væk, at tyveriet opdages. Det er umiddelbart efter tyveriet, medens den fremmede fjerner sig til fods fra stedet, at min hustru opdager at tasken er forsvundet og med høj stemme gør opmærksom på, at tasken er blevet stjålet. Dette fremgår af vidneforklaringen samt af vores egen forklaring. Optrinnet ved bilen var i øvrigt kortvarigt. Min hustru var i besiddelse af sin taske umiddelbart inden den fremmede nærmede sig, hvilket fremgår af vidnerapporten. Den fremmede - som var en af de tre personer, der befandt sig bilen, som for-

fulgte os - blev iøvrigt senere på politistationen identificeret som en gammel kending af politiet, tiltalt og straffet for flere forhold af samme karakter. På grund af vores præcise identifikation af køretøjets registreringsnummer (se politirapporten) blev personen senere anholdt og tiltalt bl.a. for dette forhold.

Jeg mener derfor, at vi - d.v.s. min hustru, undertegnede forsikringstager samt vidnet fru … - klart har bemærket omstændighederne ved tyveriet samt umiddelbart efter har konstateret dette og gjort anskrig. Jeg gør ligeledes opmærksom på, at vi, allerede inden tyveriet fandt sted, følte os truede af de personer, som befandt sig i den bil, der forfulgte os - deriblandt den ovennævnte fremmede, som senere henvendte sig til os - og at jeg derfor bad vidnet ringe til politiet og anmode om hjælp.
…
5. Alm. Brand anfører i sit svarbrev dateret d. 20. april at 'såfremt Nævnet måtte komme til den konklusion, at der foreligger et dækningsberettiget tyveri, skal vi for god ordens skyld meddele, at selskabet ikke har taget stilling til kravet samt den sendte dokumentation vedrørende smykker og kontanter.'
For det første har Alm. Brand meddelt mig at selskabet som hovedregel følger Ankenævnets kendelser (se vedlagte e-mail, bilag …). For det andet har selskabet ikke tidligere bestridt taskens indhold eller den dokumentation, som jeg har indsendt på opfordring af selskabet og som er vedlagt klagen (dog uden de fotos som identificerer de enkelte smykker). Jeg beder derfor Ankenævnet om også at tage stilling til dækningsbeløbet."

Af forsikringsbetingelsernes dækningsskema fremgår at særligt privat indbo som penge ikke er omfattet af forsikringsdækningen ved simpelt tyveri, men at sådanne genstande derimod er dækket i tilfælde af ran og røveri. Ved ran og røveri forstås ifølge forsikringsbetingelserne:

"**Ran og røveri**
Tyveri sket åbenlyst og bemærket af sikrede eller andre i gerningsøjeblikket (f.eks. taskety-veri), og hvor der øjeblikkeligt gøres anskrig (ran).

Tyveri ved anvendelse af vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold (røveri)."

Nævnet udtaler:

Forsikringen er udvidet til at omfatte tricktyveri fra forsikringsstedet. Ved forsikringsstedet forstås klagerens helårsbolig. Hændelsen kan derfor ikke henføres til dækningstilsagnet vedrørende tricktyveri.

Tyveriet er ikke sket ved anvendelse af vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold rettet mod en person, hvorfor der ikke er tale om røveri.

Spørgsmålet er herefter, om hændelsen kan betegnes som ran. Efter nævnets praksis anses tyveri kun for at være ran, når sikrede eller andre har bemærket, at gerningsmanden tog det stjålne, har set pågældende være i besiddelse af det, da vedkommende forsvandt, eller har bemærket særlige omstændigheder ved tyveriet. Det er således ikke i sig selv afgørende, om blot den formodede gerningsmand er set, eller om der er gjort anskrig.

Allerede i forbindelse med, at dækket punkterer, og gerningsmændene parkerer deres bil og nærmer sig, føler klageren og hans ægtefælle sig truede, hvorfor de noterer bilens nummer og ringer til politiet. Henset hertil, og idet de opdager tyveriet umiddelbart efter, at gerningsmændene har taget tasken og er på vej væk, findes bestemmelsen i forsikringsbetingelserne om ran efter nævnets opfattelse at være opfyldt. Selskabet skal derfor anerkende, at klagerne har været udsat for et dækningsberettigende ran. Da selskabet ikke har villet tage stilling til erstatningsopgørelsen, kan nævnet ikke fastsætte erstatningen.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende ran, og skal opgøre og udbetale erstatning i overensstemmelse med de gældende forsikringsbetingelser med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen
formand